

Parashat Korach What is the Debate About? Rabbi Shai Finkelstein

במדבר פרק טז פסוק א-ג

וַיִּקַּח קֹרַח בֶּן־צִיְהוֹרָה בֶּן־קֵהָת בֶּן־לוֹי וְדָתָן וְאַבִּירָם בְּנֵי אֵלִיָּאָב וְאוֹן בֶּן־פִּלֵּת בְּנֵי רְאוּבֵן: וַיִּקְמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְאַנְשֵׁים מִבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמֵאָתַיִם נְשִׂאֵי עֲדָה קָרְאֵי מוֹעֵד אֲנָשֵׁי־שֵׁם: וַיִּקְהִלוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם רַב־לָכֶם כִּי כָל־הָעֵדָה כָּלָם קְדָשִׁים וּבְתוֹכְכֶם יְהוָה וּמִדּוּעַ תִּתְנַשְּׂאוּ עַל־קֹהֵל יְהוָה:

אבן עזרא פרק טז פסוק א

זה הדבר היה במדבר סיני כאשר נתחלפו הבכורים ונבדלו הלויים, כי חשבו ישראל שמשנה אדונינו עשה מדעתו לתת גדולה לאחיו, גם לבני קהת שהם קרובים אליו, ולכל בני לוי שהם ממשפחתו. והלויים קשרו עליו, בעבור היותם נתונים לאהרן ולבניו. וקשר דתן ואבירם, בעבר שהסיר הבכורה מראובן אביהם ונתנה ליוסף, אולי חשדוהו בעבור יהושע משרתו. והראיה על זה הפירוש: מופת המטה, שראו כל ישראל כי השם בחר שבט לוי תחת הבכורים. על כן כתוב ותכל תלונתם, כי התלונה על זה היתה. גם אמר משה כי לא מלבי (כח), בעבור שחשדוהו, כי מלבו עשה, ועוד לא ד' שלחני (כט) בשליחות הזוה, כי כבר האמינו בו כל ישראל, ועוד ראיה גמורה, כי כל העדה כלם קדושים. וזה רמז לבכורים שהם קדושים, כי כן כתוב קדש לי כל בכור, והם היו הכהנים הנגשים אל ד' והם עיקר כל העדה....

מלבי"ם פרק טז פסוק ג

...ובזה נפלו בטעות שטעו בעת מ"ת שרצו שלא יהיה ביניהם חלוקה מדרגות, וישוו כלם בקדושה ובנבואה כמ"ש בפ' יתרו, וחשבו כי נתמלא שאלתם ואין הברדל בינם ובין משה ואהרן, וע"ז המליצו חז"ל שקרח שאל למשה טלית שכולה תכלת אם חייבת בציצית, ר"ל לעומת שהשיב משה שחייב בציצית, כי צריך חוט אחד מיוחד שבו תשכון הארת הקדושה שהתכלת מורה עליו אף שכל הטלית ממראה התכלת, וכן אף שכל העדה כלם קדושים צריך שיהיה אחד מהם הוא הקדוש שעליו ישכון ה' והוא יהי' השליח בינו ובינם והחוט שעל ידו תרד השפע אל העם, וקרח הכחיש זה שא"צ איש מיוחד אמצעי בין ה' ובינם אחר שכלם תכלת וכלם קדושים ובתוכם ה'.

Rav on Chumash 16:19

Rashi (verse 1) quotes the Midrash (Tanchuma Korach 2) which tells the following story: Korah attired two hundred and fifty chiefs of the court in robes of techeles, purple-blue. They stood before Moses and said to him: "Is a garment that is entirely of techeles subject to the law of tzitzis, or is it exempt?" Moses answered, "It is subject to the law," whereupon they began to jeer at him: "Is that possible? In a robe of any different-colored material, one thread of techeles exempts it; should not the robe that is entirely of techeles be exempt?"

The Midrash, using sarcasm and humor, exposes the whole philosophy of Korah and his goals. All Jews are equal, he said; hence, everyone is entitled to interpret the law. Korah wanted not only political power—he wanted to succeed Moses as rebbe, so that countless generations afterwards should say Korach Rabbeinu.

He impugned and challenged not only Moses' political authority, but his halachic authority as well. The study of the law and its interpretation, Korah argued, are exoteric, democratic acts, in which every intelligent person may engage. Moses' claim to be the exclusive legal authority and exclusive interpreter of the law, according to Korah, was unfounded and unwarranted.

The consequence of such a "democratic" philosophy is obvious. What Korah wanted—and what many want even now, whether they state it clearly or use equivocal terms and dubious language to cover it up—is for the instrument of interpretation of the Torah to be common-sense, the everyday empirical intelligence, and not the esoteric, conceptualizing logos which can be attained only through painstaking study and hard training.

However, Torah Sheb'al Peh, the Oral Law, cannot be identified with common sense. It has a methodology of its own; it has a singular approach, a distinct form of analysis, its own categories, and its own strange schemata. Can common sense explain that a king is disqualified as a formal witness? Is there a common-sense reason to exclude women from being formal witnesses, when the Bible itself tells us that man and woman were both created in the image of God and takes for granted their equality? The Torah Sheb'al Peh has its own methods of conceptualization. The halachist works, like the mathematician, in an a priori world. His constructs are ideal. He does not merely study reality; he prepares abstract schemata and applies them to the world of sense.

...The adherents of "common-sense halachah" are misled by a basic philosophical doctrine. They expound a theory of religious subjectivism. Prima facie, it is hard to refute this theory, because it contains a kernel of truth. God, this theory says, is interested in the heart, in man's inner world. Faith, fundamentally, is an inner experience. Man meets God in the mysterious recesses of his personality. The God-experience is iridescent, dynamic, bold; it breaks out to the exterior of the human personality and turns into an objective deed, into action.

...Korah said to Moses: The techeles thread was meant as a reminder of the mysterious link between the blue sea and the blue sky; why then is it necessary to limit this symbolism to a thread and not extend it to the whole garment?

From the standpoint of "common-sense halachah," Korah was right. A beautiful techeles robe will have a greater impact upon the individual than a single thread!

...When Korah and his adherents approached Moses with the problem of "a garment that is entirely techeles," they wanted a common-sense interpretive approach to halachah. They simply had no patience to study, to get the proper training and master the unique halachic methodology. Of course, Moses ultimately won. We still study the halachah in light of Moses' esoteric, conceptualizing logic. The mesorah of method, of halachic structures and a priori constructs, will continue forever. (Vision and Leadership, pp. 199-206)